

Група од 12 правника (међу њима је половина препознатљивих "дрвених адвоката" рашчињеног Симеона Виловског и смењеног Владике Артемија) издала је 24. маја 2010.г. свој "Апел за одбрану правног поретка СПЦ" (одмах објављен на познатим антицрквеним сајтовима), у којем накнадно паметују о стварима о којима нису добро обавештени и у које очигледно нису добро(намерно) упућени.

Господа правници читају лекцију СА Сабору, као да је пред њима група неодговорних и злонамерних људи у Цркви, који, ето, "озбиљно угрожавају правни поредак СПЦ", газећи тиме "својеручно написану и јавно положену заклетву... да ће чувати свете каноне и да неће предузимати радње које се противе канонском поретку Цркве". Затим гг. правници, бранећи пензионисаног Еп. Артемија, доцирају САСабору да крши Устав СПЦ (посебно чл.111, који међутим није предвидео случај као Артемијев, а Св. Канони јесу), па тврде да "против њега - Артемија - и није вођен црквеносудски поступак", те да је "одлука донета прегласавањем" итд. , што све, по њима, "подсећа на средњовековни римокатолички кривични поступак"! На крају, ова господа "високе правне свести" траже од Св. Сабора да се одржи "ванредно заседање Сабора" и "пониште Одлуке" Синода и Сабора, а владици Артемију, "првој жртви оваквог беспоретка", омогући покретање "канонски ваљаног црквеносудског поступка", итд.

Осим неких "ситница" (као што су: од Патријарха Павла наовамо не постоји антиеванђелска "епископска заклетва"; па: садашњи Устав СПЦ има бар стотинак амандмана, и већ низ година је под канонском провером његових неодрживих са гледишта Канонског Предања Цркве ставова и чланова; па: "црквеносудски поступак" у СПЦ не обухвата Епископа, те је Еп. Артемију суђено по Канонима, које је он итекако кршио и прекршио, за што му је следило неизбежно свргнуће), има и неколико крупница које превиђа овај, правно можда, али не и канонски срочени Апел. Његови састављачи, неки очигледно свесно, а неки вероватно несвесно, ван контекста су стварних догађања у нашој Цркви око Владике Артемија и његовог вишегодишњег понашања према Патријарху, Св. Синоду и Св. Сабору, па и према повереној му Епископској Епархији, тј. народу Божјем (а не само монаштву) на Косову и Метохији. Конкретно, да је Еп. Артемије извршио јасне и недвосмислене Саборске одлуке из маја 2006.г., које је он, од јесени 2006.г. па надаље, изиграо и наставио да изиграва током болести Патријарха Павла, не би сада ни дошло до овога, што се од фебруара до маја ове године догађало између њега и Синода, и на крају и током САСабора. Оно, међутим, што намеће овај Апел, као и други њему слични наводи текстова, првенствено тврдња самог Владике Артемија да се "осуђује без суда и без доказа" јесте обавеза и потреба објављивања и достављања јавности Синодског текста "о канонској одговорности" Епископа Артемија на основу које је Сабор судски донео одлуку о Артемијевом разрешењу дужности Епархијског Архиепископа. Текст није даван у јавности управо из обзира према Владици Артемију и

Одговор на “Апел” Артемијевих и Симеонових правника

Пише: Епископ Атанасије
субота, 29 мај 2010 10:12

досадашњем његовом Епископском служењу. (Да ли ће Синод објавити 15 великих фрасцикли документације са Сабора о Артемију, то је друго питање).

Да не дужимо, Владика Артемије је итекако канонски од Синода смењен, и на Сабору крајње снисходећом црквенoканонском икономијом пензионисан. Гласање је било само због инсистирања неколицине "присталица" њиме створеног беспоретка, и тим захтеваним од неколицине гласањем се одлучивало: о суђењу, које би засигурно довело до Артемијевог рашчињења, или о умировљењу - а ово последње је одлучено (не "надгласавањем", него великом већином, а за незнатну мањину важи Канон 6. Никејског Сабора) из црквено-пастирских разлога: да не буду савести слабих шибане и још више ослабљене, и да злурадосницима не буде дата "храна за гориво злоби", како кажу Св. Оци. Свети Сабор је имао у срцу и уму бригу о целој Цркви, и посебно о живој Цркви на мученичком, распетоваскрсном Косову и Метохији, које се ово све највише и тиче и дотиче. Ако још имамо свести и савести о Цркви Христа Спаситеља свих људи.

Ако то брат Артемије не схвата, а по интервјуима које даје у стилу мегаломанијске "црквеноправничке одбране" сопствене непогрешивости ("осуђен сам без суда и без доказа"; "суде ми по шеријатском закону!"), очигледно је да не схвата, и то не само за себе, него и за најближе му сараднике (једног су већ раније он и Виловски стрпали у затвор, другог су протерали из Епархије, а сада је сам Виловски ухапшен као лопов бегунац, а у затвору је и кум му, пљачкаш косовскометохијске сиротиње П. Суботички), - онда је ту по среди нешто друго. Бојати се дубље, и људски и хришћански трагичније.

26. мај 2010.г.

+Еп. Атанасије, умировљени Херцеговачки